

LOSSE FLODDERS

Een volks blijspel in twee bedrijven

door

BEN BERVOETS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LOSSE FLODDERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **BEN BERVOETS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/045
ISBN 9789038516653

Copyright: © 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren)

JEAN, heer des huizes:

CLEO (PATRA), zijn vrouw:

MARIETTE, zuster van Cleo:

SPIESSEN, de postbode:

JOLIEN, dochter van Cleo en Jean:

COMMISSARIS BELLEMANS:

MAX, broer van Cleo en Mariette:

DECOR

Een vrij simpele huiskamer. Tafel en stoelen, een kast. Belangrijk: een grote kist waarin 2 mensen zich kunnen verstoppen. Deur naar de gang en voordeur, deur naar de slaapkamers en een deur naar de keuken. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Heel vroeg in de ochtend.

(De scène is verduisterd. We horen voetstappen, deuren die open en dicht gaan... Dan gaat de deur naar de slaapkamer open en Mariette komt de kamer in. Ze draagt een slaapkleed.)

MARIETTE: Is daar iemand?

(ze steekt het licht aan)

Pas op want ik heb een hond en die is bij de politie. *(in zichzelf)* Nu zou ik toch zweren dat ik iets gehoord had? Subiet zegt die schoonbroer van mij weer dat ik zot aan worden zijn. Maar ik ben er zeker van dat ik iets gehoord heb. *(naar de voordeur)* Ziet ge het! Die deur is niet op slot hé. En ik weet heel goed dat ik ze op slot heb gedaan. Nee nee, hier is iemand binnen geweest die hier niet moest zijn, want dat slot is geforceerd.

(gekraak)

Verdomme, wat is dat? Maar mij hebben ze niet zenne. Daar ben ik te oud voor geworden. *(pakt baseball bat)* Als hij nu zijn kop durft te laten zien, dan sla ik hem zo murw als een platgeslagen weekluis. *(zet zich in aanvalshouding)*

(Jean komt binnen en gelukkig mept Mariette mis. Jean tuimelt van het verschieten in de zetel)

JEAN: *(ook in slaapkleding)* Zeg, zijt gij helemaal zot geworden. Oud scharminkel.

MARIETTE: Wat zegt gij nu? Ge hebt geluk dat ik u juist gemist heb, want anders waart ge zo plat als een rizla blaadje.

JEAN: Nu begint ge het toch serieus uit te hangen zenne.

MARIETTE: Hadt ge misschien liever gehad dat ik de wc-emmer over uwe kop had gekapt?

JEAN: Hoe haalt gij het nu in uwe kop om mij 's morgensvroeg met een baseball bat te verwelkomen. Daar zit toch iets los bij u.

CLEO: *(op, ook in nachtkleed)* Zeg, wat is dat hier allemaal?

JEAN: Vraag dat maar eens aan uw zuster. Ze heeft juist nen homerun gemist.

CLEO: Mariette, wat staat gij daar nu met die baseball bat te doen? De muggen gaan ook dood na een tik met ne vliegenmepper zenne.

MARIETTE: Gaat gij nu ook al met mij beginnen te lachen? Is het nog niet genoeg dat die wandelende cactus mij belachelijk probeert te maken?

JEAN: Iets dat ge al zijt kunt ge niet meer worden.

MARIETTE: Cleopatra hou me tegen, of ik doe malheuren... *(staat vechtensklaar)*

CLEO: Maar hou daar nu eens mee op. Kleine kinderen.

JEAN: Hopla, ik heb nog niets gezegd en ik ben weeral een klein kind. Moeder, waarom leven wij?

MARIETTE: Dat moet inderdaad een vergissing geweest zijn. Iets zoals gij op de wereld zetten kan niet met opzet gebeurd zijn.

JEAN: Hou met tegen of ik scheur die ouwe taart in stukken.

CLEO: Nu is het genoeg hé. Potverdekke, het is amper half zeven en jullie zitten al in mekaars haar.

MARIETTE: In die rattenkop van hem moogt ge zelf gaan zitten.

CLEO: Wil er nu eens iemand zeggen waarom jullie hier van 's morgensvroeg al ambras staan te maken?

JEAN: Awel, dat zou ik ook graag weten.

CLEO: En geef dat hier, subiet gebeuren er nog ongelukken. *(trekt de baseball bat uit de handen van Mariette)*

JEAN: Ja, 't was bijna zo ver. Het scheelde één haar.

MARIETTE: Het heeft niet mogen zijn hé.

CLEO: *(tegen Mariette)* Zeg, waarom hebt gij Jean bijna de kop geslagen?

JEAN: Dat is ne moordaanslag.

MARIETTE: Gij zijt ook rap zeer gedaan hé, kinderachtig ventje.

CLEO: Nu ga ik het niet meer zeggen hé. Waarom hebt gij dat gedaan?

MARIETTE: Awel ja, ik dacht dat er een inbreker binnen zat.

JEAN: Nen inbreker? Die komt meestal langs de voordeur en niet via de slaapkamer.

MARIETTE: Dat weet ik ook wel, alweter.

JEAN: Dus gij slaagt mij in de living bijna de kop in, omdat ge denkt dat er in de slaapkamer nen inbreker zit?

MARIETTE: Als ge mij niet gelooft, gaat dan aan de voordeur zien hé, dan zult ge zien dat er aan het slot geprutst is.

JEAN: Volgens mij moet er dringend aan uw slot geprutst worden meiske.

CLEO: *(die ondertussen naar de voordeur is gegaan)* Hela, maar ze heeft gelijk Jean. Er is aan dat slot geprutst. Allez, het hangt toch op half zeven.

JEAN: Ja, 't is van dat! Ze krijgt weeral gelijk.

MARIETTE: Ga dan zelf zien hé, hele vinnige!

JEAN: *(die nog altijd in de zetel zit)* Moet ik nu echt rechtstaan...?

MARIETTE: Maak u vooral niet moe hé?

CLEO: Jean, kom nu eens zien, dat slot is inderdaad kapot zenne.

JEAN: Dan zetten we daar toch een ander in. Dat is direct gefikst.

MARIETTE: Ja, want gij zijt zo nen echte fixer hé.

CLEO: Jamaar, voor hetzelfde geld is er wel degelijk iemand binnen geweest. Jean, voordat ge naar uw werk gaat, gaat ge naar de politie en ge laat ne pv opmaken.

JEAN: Ne wat?

MARIETTE: Ne pv...

JEAN: Ha, een persoonlijk verslag?

MARIETTE: Nee slimmeke, een proces verbaal!

JEAN: Dat zal dan niet voor vandaag zijn, want Ik heb nen dag verlof.

MARIETTE: Lap, hij werkt weeral niet.

JEAN: Mag ik ook eens nen dag verlof nemen, of moet ik daarvoor de toelating aan u vragen?

CLEO: Ga dan toch maar die aangifte doen.

JEAN: Ik mag toch eerst iets anders aandoen hé meiskes? Of wilt ge dat ik in mijn pyjama ga?

MARIETTE: Nee, doe alstublieft iets anders aan, de mensen moeten achteraf nog kunnen slapen. Gij in pyjama op straat is nog erger als ne vis op 't droge. (*haalt adem alsof ze astma heeft*)

JEAN: Cleo doe iets, anders doe ik het hé. Want ik ben dat scharminkel zo beu als kou pap.

CLEO: Kom knolleke, ga nu iets anders aandoen?

MARIETTE: 'Knolleke' zegt ze. Hebt gij die al eens goed bezien. Da's meer nen knolselder.

CLEO: Kom ga nu iets aandoen.

JEAN: Pfff. (*af*)

CLEO: Zeg Mariette, ge hebt al honderd met zo op zijn kap te zitten.

MARIETTE: Zijt blij dat ik daar nog op wil zitten.

CLEO: Even iets anders. Denk gij nu echt dat er hier iemand heeft ingebroken?

MARIETTE: Ik hoorde iets beneden, ik stak het licht aan en ineens was het stil. Dan ben gaan kijken en zag ik dat het slot van de deur geforceerd was.

CLEO: Allez, wie zou hier nu willen inbreken?

MARIETTE: Iemand die lelijke kindjes op leeftijd komt halen én dan zijn ze bij de Jean aan het juiste adres.

CLEO: Wordt gij uw eigen nu nooit niet beu?

MARIETTE: Ja, 't is goed, ik zwijg. Maar aan die deur moet iets gedaan worden.

CLEO: Dat wordt allemaal opgelost want Jean gaat naar de politie. Ik ga me nu wassen en aankleden. (*af*)

MARIETTE: Tegenwoordig mag ik ook niks zeggen. Ik zal dan maar al eens koffie zetten voor dat hij weer begint te zagen. (*af naar keuken*)

JEAN: (*op*) Amai zeg, ik geraak nergens nog in. (*worstelt met zijn hemd*) Volgens mij heeft ons Cleo dat verkeerd gewassen. Dat hemd is gekrompen.

MARIETTE: (*terug op uit keuken*) Ik denk het niet. Gij zijt dikker geworden, ja! Maar ik mag niks zeggen hé.

JEAN: Dan zijt ge al gebuisd, want ge hebt juist wel iets gezegd. Als ons Cleo mij moest zoeken, ik ben naar de politie. (*af langs voordeur*)

MARIETTE: Ouwe zeiker! (*zet ontbijtspullen op tafel*) ik ben hier precies de vuilmeid.

Koffie zetten, tafel dekken, wat moet ik hier nog allemaal doen. *(naar keuken)*

CLEO: *(op uit slaapkamer)* Kunt gij straks de bedden opdekken. *(gaat aan tafel zitten en begint te eten)*

MARIETTE: *(op uit keuken met koffie)* Wat heb ik gezegd: de vuilmeid! Wilt ge koffie? Gaat ge hem zelf uitdrinken of moet ik ook dat voor u doen?

CLEO: Begin niet tegen mij hé, want ge hebt al honderd.

MARIETTE: Daar staat hij. Pak hem zelf, de meid is niet thuis vandaag.

CLEO: Amai zeg, gij zijt toch rap in uw gat gebeten.

MARIETTE: Ik doen met mijn gat wat ik wil. Dat is van mij!

(even een stilte)

CLEO: Is Jean al naar de politie?

MARIETTE: Ja.

CLEO: Dat is goed. Het zou kunnen dat er vandaag een pakje voor mij toekomt, wilt gij dat aanpakken?

MARIETTE: Waarom? Zijt gij niet thuis vandaag?

CLEO: Ik weet niet of ge het weet, maar IK moet gaan werken.

MARIETTE: Wilt gij nu zeggen dat ik de hele dag alleen ben met dien bietekwiet van u?

CLEO: Dat is gene bietekwiet. En jullie gaan toch niet heel den dag ambras maken hé.

MARIETTE: Ik zeg al niks meer; ik het hier toch altijd gedaan.

CLEO: Maar dat zeg ik toch niet.

MARIETTE: Het is goed. Van mij zult ge geen last hebben. *(gaat naar de slaapkamer om zich om te kleden)*

CLEO: Oh, stilte. Wat kan het leven soms toch schoon zijn. *(geniet even en dan af via de voordeur)*

(muziek)

Scène 2

Enige tijd later

(De koffiepote staat terug in de keuken. Jean komt binnen met de postbode)

JEAN: Dat treft! Facteur, kom binnen. Wat hebt ge bij? Geen rekeningen hé, wat die betaal ik al genoeg.

POSTBODE: Ik zal eens eventjes in mijne kabas zien, want ik geloof dat er toch wel wat bij is zenne.

JEAN: Da's goed. Pakt uwen tijd hé, hier moet ge niet werken. Allez, ik toch niet. Moet gij iets drinken?

POSTBODE: Daar zegt de Spiessens nooit niet neen tegen.

JEAN: Wat zegt gij nu? De Spiessens?

POSTBODE: Ja de Spiessens, dat is mijn achternaam.

JEAN: Potverdekke, dat wist ik niet. Ja wij kennen u maar als 'facteur', hé facteur.

POSTBODE: Mijne voornaam is Maurice. Maar iedereen zegt facteur.

JEAN: Dat is straf. Hoe zou dat nu komen?

POSTBODE: Ik denk dat dat komt door die zware zak. Ja, ik heb nen onnoemlijk zware zak.

JEAN: Allez, gij zijt dus zwaar van zak.

POSTBODE: Dat heeft gene naam! En rugklachten dat ik daarvan heb. Dat trekt dan van hier... *(wijst naar zijn benen)* ... tot hier. *(wijst ter hoogte van zijn kruis)* De doktoers kunnen er zelf niet aan uit.

JEAN: Dat komt door uwe zak hé. Jamaar, daar moet ge iets aan laten doen zenne. *(heeft inmiddels de jeneverfles en een glaasje gepakt)* Allee kom, drink eens.

POSTBODE: Zo'n witteke, dat gaat er toch altijd zoet in bij mij. Voor dat ge het weet is het al leeg. Ge pakt dat vast *(pakt het glaasje)* en *(drinkt)* hup, en 't is leeg.

JEAN: Ja, ik heb het verstaan, ik zal nog eens bijvullen.

POSTBODE: Dat is eten en drinken. Ik zal nu maar eens zien wat dat ik bij heb voor u. Zeg, hebt ge het al gelezen in de gazet? Er is weer nen overval gebeurd. Maar van den dader geen spoor. Dat is toch typisch Belgisch hé. Naar het schijnt moet er voor miljoenen gestolen zijn. Ja, ze hebben ne juwelenwinkel overvallen. Allez ne juwelier... Allez iemand die juwelen verkoopt.

JEAN: Facteur, ge moet niet meer naar mijn krant zoeken. Ik weet nu toch al wat het nieuws was.

POSTBODE: Hoe weet gij dat?

JEAN: Ge hebt het juist verteld. En voor de kruiswoordraadsels moet ik ook geen gazet hebben want die zijn al door Mariette opgelost, voordat ik er kan aan beginnen. Een de weersvoorspelling is toch altijd verkeerd. Als ze zeggen dat het gaat regenen, dan schijnt de zon en als ze zeggen dat het goed weer wordt dan gaat het sneeuwen.

POSTBODE: Weet ge dat ik met mijne voornaam ook al veel problemen heb gehad.

JEAN: Serieus? Vertel facteur.

POSTBODE: Ze denken altijd dat ik die van de meubelwinkel ben.

JEAN: De meubelwinkel?

POSTBODE: Wel ja, Morris. Allez Morris meubels. Hebt ge hem? *(zingt reclameslogan van 'Gamma' maar dan met de tekst van 'Morres meubelen')* 'Doe het zelve, doen het met Morris'. Ja die maken meubels als of ze voor zichzelf zijn.

JEAN: Dat versta ik niet. Gij hebt gene kop om meubels te verkopen.

POSTBODE: Zeg, ik heb niks bij voor u Jean, het zal voor nen andere keer zijn, geloof ik. Allez, ik stap dan maar weer eens op want ik heb nog veel te doen. Ik moet heel mijne zak nog leegschudden.

JEAN: Ja facteur, tot morgen dan zeker?

POSTBODE: Daar is heel veel kans voor. *(af)*

JEAN: Ga daarmee naar den oorlog.

JOLIEN: *(op via slaapkamer)* Goeiemorgen pake.

JEAN: Allez, gij staat dan toch nog op.

JOLIEN: Ha ja, anders zou ik nog in mijn bed liggen hé pake.

JEAN: God wat zijn we weer geestig.

JOLIEN: Is ons ma er niet? En is tante al wakker?

JEAN: Uw moeder is al weg en dat stuk oud ijzer is naar haar kamer, geloof ik.

JOLIEN: Pa, ge spreekt wel over uw schoonzuster hé.

JEAN: Juist daarom. Oud ijzer is nog te schoon. Verroest oud ijzer klinkt beter.

JOLIEN: Kunnen jullie nu niet overeen komen?

JEAN: Dat zal moeilijk gaan. Zij is Rusland en ik ben Oekraïne. *(of twee andere landen die op het ogenblik van de opvoering in oorlog met elkaar zijn)* En nu ga ik een wandelingetje maken. Allez, waar ligt dien hond nu weer? Ik ben hier altijd alles kwijt. Teddy, Teddy ..

JOLIEN: De wat?

JEAN: Den hond, onze Teddy. Waar is dat beest nu weer?

JOLIEN: Pa, wij hebben al meer dan vier jaar gene hond meer!

JEAN: Serieus? Zie ge het. Dat komt ervan als ge met drie vrouwen op uw kot zit. Ge zoudt van minder zot worden. Salut... *(af)*

JOLIEN: Oud worden is goed, maar het zijn de kuren die ge er moet bij pakken. *(wil een sigaretje op steken)*

(Mariette komt op. Jolien probeert vlug de sigaret te verstoppen)

MARIETTE: Wat steekt gij daar weg?

JOLIEN: Eu.... nikske.

MARIETTE: Ge weet toch dat roken ongezond is.

JOLIEN: Roken? Ik, allez gij. Waar haalt ge dat nu uit, tanteke.

MARIETTE: Nee, wat ligt er dan daar op de kast? *(of ergens anders)*

JOLIEN: Verdomme! Gij ziet ook echt alles, hé.

MARIETTE: Mij kunt ge geen blaasjes wijsmaken, kind. Ge weet toch dat ge daar enorm ziek van kunt worden. Nonkel Fons is er zelfs aan dood gegaan. Op het laatst had die geen longen meer. Heel zijn lijf was ene asbak.

JOLIEN: Niet tegen onze pa zeggen hé.

MARIETTE: Iedere keer dat hij ademde kraakte hij als een ouwe hoer. Piepen, kreunen, dat had geen naam. Allez, 't is al goed, ik zwijg. Maar beloof me dan dat ge ermee stopt. Moet gij ook een tas koffie hebben?

JOLIEN: Ja, da's goed.

MARIETTE: De pot staat in de keuken.

JOLIEN: Merci. *(gaat af in de keuken en komt terug op met kopje koffie)*

MARIETTE: Is dat stuk wild vlees dat voor uw vader speelt al weg?

JOLIEN: Ja. Hij had nogal het zagen in. En daarbij, dat is geen wild vlees hé. Dat is mijne pa.

MARIETTE: Ja ja. Hij was dus in zijn dagelijkse doen?

JOLIEN: Waarom komen jullie zo slecht overeen?

MARIETTE: Willen we het over iets anders hebben! Waar hebt gij vannacht geslapen?

JOLIEN: Ik?

MARIETTE: Nee, ik. Natuurlijk gij. Ge gaat mij toch niet vertellen dat gij niks gehoord hebt?

JOLIEN: Wat moet ik gehoord hebben?

MARIETTE: Volgens mij hebben we bezoek gehad van nen inbreker.

JOLIEN: Nen inbreker?

MARIETTE: Ja, nen inbreker, ja. Ik ben op het geluid af gegaan maar ik heb hem juist gemist. Volgens mij scheelde het geen haar of hij was 'knokkendeem'.

JOLIEN: Weet gij wel wat ge zegt?

MARIETTE: Ja ik weet goed wat ik zeg en wat ik doe. Ik ben uw vader niet hé. ik heb nog hersencellen.

JOLIEN: En? Hebt ge dan de politie gebeld?

MARIETTE: Bijlange niet.

JOLIEN: Pfff. Amai.

MARIETTE: Uw vader is het daarstraks gaan aangeven bij de politie.

JOLIEN: Wablieft?

MARIETTE: Kind, ge moet uw oren eens laten uitspuiten bij de pompiers, vrijdags is dat gratis!

JOLIEN: (*ontwikkend*) Och, is het al zo laat. Ja, ik moet nu echt doorgaan zenne; ik ben al te laat. (*af*)

MARIETTE: Jamaar Jolien, wacht nu eens even. Jolien, het is toch geen school vandaag... denk ik. Och mens, maak u niet druk, ze luisteren toch niet naar fatsoenlijke praat. En toch zou ik willen weten wat hier vanmorgen aan de was. Ons Cleo, Jolien en Lamme Goedzak lagen in hun bed en toch heb ik iets gehoord. Hier moet dus wel degelijk iemand zijn binnen geweest. Maar wie?

(*er wordt gebeld*)

Verdekke, wie kan dat nu zijn? Juist nu dat ik op onderzoek wil gaan...

(*naar voordeur en komt terug met de postbode*)

Och 't zijt gij maar. Wat is er?

POSTBODE: Nu ben ik toch wel de gazet van de Jean vergeten af te geven zeker?

MARIETTE: Hoe, gij zijt hier al geweest?

POSTBODE: Da's zeker. Dat is nu al de tweede keer en ik ben nog maar aan mijnen eerste toer bezig. Ik kan u verzekeren, dat kruipt niet in uw kleren zenne. En dan spreek ik nog niet over mijne zak.

MARIETTE: Ja , ja.

POSTBODE: En een droge keel dat ik daar van krijg.

MARIETTE: Allez, kom verder en gaat zitten.

POSTBODE: *(doet dit snel)* Ik ben blij dat ik zit. Pfff. Mijn achterste zei het daarstraks nog: 'ik zal blij zijn als ik kan zitten'.

MARIETTE: Zeg facteur, om hoe laat waart gij aan uwe eerste toer bezig?

POSTBODE: *(met schorre stem)* Wat zegt ge?

MARIETTE: Een witteke zeker?

POSTBODE: Omdat ge niet afhoudt.

MARIETTE: Al die facteurs zijn hetzelfde.

POSTBODE: Merci.

(Postbode wil het aanpakken als Mariette het terugtrekt. Tot drie keer toe: naar voor en naar achter. Mariette doet teken met het hoofd)

Hebt gij ne whiplash Mariette?

MARIETTE: Nee stommerik. Waarom?

POSTBODE: Omdat ge zo met uwe kop slaat. *(doet haar na)*

MARIETTE: Ik wacht op antwoord. Om hoe laat zijt gij aan uwen eerste toer begonnen?

POSTBODE: Ha, wel eu... deze morgenvroeg.

MARIETTE: Hoe vroeg?

POSTBODE: Heel vroeg.

MARIETTE: Hoe laat was dat?

POSTBODE: Twee uur nadat ik ben opgestaan geloof ik.

MARIETTE: Nu weet ik veel. Om hoe laat was dat?

POSTBODE: Een beetje later dan gisteren, want toen heb ik mij overslapen. Zeg, ik ben precies de sprekende klok.

MARIETTE: Hebt gij niks vreemds gezien rond het huis hier?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze